

* TÄHTIYÖ *

NÄILLÄ MAILLA MILTEI SATA VUOTTA SITTEN ASUI PERHE, JOKA PITI HEVOSIAAN TALLISSA, JOKA TÖNÖTTI ENNEN NYKYISEN PAIKALLA. SILLOINEN TALLI OLII KUITENKIN PIENEMPI JA VANHANAIKAISEMPI, MUTTA SAMANTYYLINEN TUMMINE HIRSISEININEEN.

ERÄS KOVIN PITKÄ JA KYLMÄ TALVI KUITENKIN KOITTI, EIKÄ PERHEELLÄ RIITTÄNYT RUOKAA TAI VAROJA, JOTEN HE JOUTUIVAT MYYMÄÄN HEVOSENSA POIS, YKSI KERRALLAAN. TALON TYTÄR EI KESTÄNYT SURUA, JOKA SIITÄ KOITTI, SILLÄ HEVOSET OLIVAT OLLEET HÄNEN SUURIN RAKKAUTENSA PÄÄLLÄ MAAN. HÄNEN SYDÄMENSÄ SÄRKYI TUHANNEKSI PALASEKSI JOKA KERTA, KUN TALLISTA MYYTIIN HEVONEN. PIKKU HILJAA TALLI TYHJENI, KUNNES SIELLÄ OLII ENÄÄ YKSI TÄHTISILMÄINEN TAMMA. SEN NIMI OLII TÄHTI JA SE OLII KAUNIS JA VAHVARAKENTEINEN, JA SE OLII SÄÄSTETTY TALON TYTÄRTÄ VARTEN. HÄNEN VANHEMPANSA EIVÄT OLLEET RAASKINEET MYYDÄ TAMMAA, JOKA OLII KAIKEN LISÄKSI TIINEENÄ JA ODOTTI VARSAANSA SYNTYVÄKSI.

TAMMA SYNNYTTI PIENEN ORIVARSAN ERÄÄNÄ PIMEÄNÄ KEVÄTYÖNÄ, KUN TAIVAS OLII TÄHDISTÄ KIRKAS JA TUULI HEILUTTI PUITA. TALON TYTÄR PÄÄTTI, ETTÄ VARSAN NIMEKSI TULISI YÖ. SILLOIN EMÄNSÄ KANSSA YHDESSÄ NE OLISIVAT TÄHTIYÖ. EMÄNSÄ MUKAAN ORIVARSA OLII KAUNIS JA SIRO JA SE KASVOI JA VAHVISTUI KOVAA VAUHTIA KESÄN MITTAAN. SILLÄ OLII SAMANLAISET TUIKKIVAT SILMÄT KUIN EMÄLLÄÄN. YHDESSÄ NE LAIDUNSIIVAT KOKO KESÄN, MOLEMMAT TYYTYVÄISENÄ PÄRSKIEN JA VIHREÄSTÄ RUOHOSTA NAUTTIEN. TANNER TÖMISI, KUN NE JUOKSIVAT SUURELLA LAITUMELLA SYDÄMET VAPAUDEN RIEMUSTA LÄPÄTTÄEN.

TALON TYTÄR OLII MILTEI YHTÄ ONNELLINEN NÄHDESSÄÄN, KUINKA ONNELLISIA NE OLIVAT, MUTTA HÄNEN VATSAANSA KAIHERSI KAMALA TUNNE. HÄN NIMITTÄIN TIESI, ETTÄ SADOSTA OLII TULOSSA SINÄ VUONNA HUONO, JA PERHEEN ISÄ TIESI, ETTEI YÖ OLLUT MIKÄÄN AIVAN TAVALLINEN ORIVARSA. SE OLII JALO, VIISAS, KAUNIS JA NOPEA, JA JOKU MAKSAISI SIITÄ VARMASTI HYVIN.

TYTÄR OLII OIKEASSA. HÄN OLII NÄHNYT ISÄNSÄ SOLMIVAN KAUPPAA ORIVARSASTA KESÄN LOPUN LÄHESTYESSÄ. TYTÄR OLII KOETTANUT TAIVUTELLA ISÄÄNSÄ KAIKIN KEINAIN; HÄN OLII SANONUT, ETTÄ VARSA OLII LIAN NUORI

EROTETTAVAKSI EMÄSTÄÄN EIKÄ SE EI PÄRJÄISI VIELÄ OMILLAAN, MUTTA ISÄN PÄÄTÄ EI OLLUT KÄÄNTÄMINEN. PERHEEN OLII SAATAVA ELANTONSA JOSTAKIN.

TYTÄR ALKOI OLLA EPÄTOIVOINEN, JA NIINPÄ ERÄÄNÄ ALKUSYKSYN KIRPEÄNÄ YÖNÄ HÄN KAPUSI ULOS TUVASTA JA SUUNTASI HÄMÄRÄÄN TALLIIN, JOSSA KAKSI VIATONTA HEVOSTA ROUSKUTTIVAT HEINIÄÄN. HÄN PUKI VARSAN PÄÄHÄN RIIMUN JA TALUTTI SEN ULOS YÖHÖN. HÄNEN SYDÄNTÄÄN RIIPAI, KUN HÄN KUULI EMÄN KIMEÄT HUUDOT. HÄNEN OLII KUITENKIN KIIREHDITTÄVÄ, ETTEI ISÄ HERÄISI HIRNUNTAAN ENNEN KUIN HÄN OLII SUORITTANUT TEHTÄVÄNSÄ. VARSAA EI AAVISTANUT MITÄÄN EIKÄ VASTANNUT EMÄNSÄ HUUTOIHIN. SE OLII UTELIAS JA HYPPELEHTI KORVAT JÄNNITTYNEESTI PYSTYSSÄ.

TYTÄR TALUTTI HEVOSEN SYNKKÄNÄ JA TUOMITSEVANA KOHOAVAN METSÄN REUNAAN JA KATSOI SYVÄLLE SEN TÄHTIYÖSSÄ TUIKKIVIIN SILMIIN. HÄN RAUHOITTELI SITÄ, MUTTA VARSAN JALAT OLIVAT VALPPAANA, SE TAHTOI JUOSTA TAAS KUIN TUULISPÄÄ. TYTTÖ TALUTTI SITÄ METSÄÄN JA IRROTTI RIIMUN. AIVAN PIENEN, ILMASSA LEIJUVAN HETKISEN AJAN VARSAA EPÄRÖI.

“JUOKSE, YÖ”, TYTTÖ SANOLII SILLE JA HEVONEN AMPAISI SYVÄLLE PILKKOPIMEÄÄN METSÄÄN ROHKEANA JA UTELIAANA.

KOHTALOKAS YÖ EI OLII VOINUT PÄÄTTYÄ TRAAGISEMMIN, KUN LAUMAA SUSIA LÖYSI METSÄSSÄ HAAHUILEVAN VARSAN YPÖYKSINÄÄN, EIVÄTKÄ NE JÄÄNEET EPÄRÖIMÄÄN SEKUNTIAKAAN.

KUN AAMU KOITTI, HIRNUI EMÄ YHÄ KIIHKEÄSTI VARSANSA PERÄÄN. SE HIRNUI NIIN KAUAAN, ETTÄ TULII LOPULTA SAIRAAKSI, JA PERHEEN OLII PÄÄSTETTÄVÄ SE TUSKISTAAN.

PERHE JOUTUI VARARIKKOON JA JOUTUI MYYMÄÄN TILAN POIS. HE JÄTTIVÄT SEN RAPPEUTUMAAN PAIKALLEEN, ELOTTOMAKSI JA TYHJÄKSI. HUHUTAAN KUITENKIN, ETTÄ TÄHTI-TAMMAN HAAMU VAELTAA EDELLEEN HELMIPURON MAILLA JA ETSII KADONNUTTA VARSANSA. JOKU OLII KERTONUT NÄHNEENSÄ MYÖS VAKAVAN NÄKÖISEN NUOREN TYTÖN, JOKA SAMOILEE METSIÄ SILLOIN TÄLLÖIN JA KARKOTTAA SUSIA TERÄVÄLLÄ KATSEELLAAN.